

עובדים חדשים

מתוך "שבועון בית היתומים"
יאנוש קורצ'אק, כתבים ט, עמ' 191-192

כך היה עד עכשו: הילדים שִׁלְנוּ נְקוּ אֶת הַמְּלִתְחָה – חֲזְרוּ יְלָדֵי בֵּית הַסֵּפֶר, לְכַלְכוּ, מְרַחוּ אֶת הַרְצָפָה בְּמַחְצֵי – אֶפְלוּ לֹא הִתְחַשֵּׁק לָהֶם לְנֹגֵב אֶת הַנְּעֻלִים בְּהַפְנֵיָם. אִין מָה לְהִתְפַּלֵּא: אֵף פֵּעַם לֹא עָבְדוּ בְּנִקְיוֹן, הֵם לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ כּוֹאֲבוֹת הַיָּדִים מִמִּים קָרִים כְּשִׁשׁוּטְפִים אֶת הַרְצָפָה, כִּמָּה קֶשֶׁה לְלַמֵּט אֶת הַסְּמֵרְטוּט. הִחְלִיקוּ עַל הַרְצָפָה לְשֵׁם שְׁעִשׂוּעַ. אִין מָה לְהִתְפַּלֵּא, מְעוֹלָם לֹא מְרַקוּ אֶת הַרְצָפָה, הֵם לֹא יוֹדְעִים כִּמָּה קֶשֶׁה לְשַׁפֵּשֵׁף אֶת הַרְצָפָה בְּבִנְזִיו וְאַחַר כֵּן לְמַרְק בְּמִבְרֶשֶׁת מְרוּק. וְגַם דִּיו יִשְׁפֹּף בְּקִלּוֹת דַּעַת

מִי שְׁמַעוֹלָם לֹא הֵיִר כְּתָמִי דִּיו מְקַרְשֵׁי הַרְצָפָה בְּיָבִי מִתְכַּת חֲדָים. וְאֶת זְגוּגִית הַחִלּוֹן יִמְרַח בְּאֶצְבָּעוֹתָיו הַמְּלַכְלָכוֹת מִי שְׁמַעוֹלָם לֹא נָקָה שְׁמֹשׁוֹת. מִי שִׁפֵּא יוֹדֵעַ כִּמָּה עֲבוּדָה צָרִיךְ לְהִשְׁקִיעַ כְּדֵי לְשַׁמֵּר עַל הַבֵּית נְקִי וּמְלֻדָּר יִשְׁפֹּף מִים עַל הַמְּדַרְגּוֹת.

וְהִנֵּה שְׁנֵי בָנִים שְׁהוֹלְכִים לְבֵית הַסֵּפֶר, גּוֹלְדְּפָרֵב וּפִינְקֶלְשֵׁטִין – שְׁנֵיהֶם, מָה שֶׁנִּקְרָא פְּרָחִים – טְפְלוּ וּמְרַקוּ אֶת רְצַפַּת הַכֶּתֶה הַרְאִשׁוֹנָה שֶׁל הַבָּנִים לְרִאִשׁוֹנָה בְּחֵיָהֶם. וְעוֹד הֵם מְבַקְשִׁים לְעַר לְמַרְק אֶת רְצַפּוֹת אוֹלָם הַבְּלוֹיִים וְאֶת הַרְצַפּוֹת בְּכַתּוֹת.

אֲנַחְנוּ מְקַדְמִים בְּבִרְכָה אֶת הָעוֹבְדִים הַחֲדָשִׁים וּמְשַׁתְּוֹקְקִים שֶׁהִנְסִיוֹן יִצְלִיחַ.

נִכּוֹן שֶׁשְׁנֵיהֶם פְּרָחִים וְצָרִיךְ לְהוֹדוֹת שֶׁמְקַנּוּ חֵשֶׁשׁ בְּלִבָּנוּ שֶׁמָּא יִתְחִילוּ לְהִשְׁתַּוֵּלֵל בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה – מִפְּנֵי שֶׁהָעֲבוּדָה לֹא לְוַבְּלַת הַשְׁתַּוֵּלְלוֹת. אֲנַחְנוּ חוֹשְׁשִׁים שְׁאוּלֵי רַק בְּפֵעַם הַרְאִשׁוֹנָה שְׁעִשְׂעָה אוֹתָם הָעֲבוּדָה הַחֲדָשָׁה.

בֵּינֵתִים אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְשְׁנֵיהֶם מְקַרֵב לֵב.

